

Sants diu 'prou'

Centenars de persones es van trobar a la plaça de Sants per expressar el seu enuig davant de les innombrables molèsties causades per les obres i l'espiral especulativa en què immers el barri

Les retribucions econòmiques anunciades pel consistori als comerços del Mercat de Sants i dels voltants encara no estan aprovades. Els botiguers denuncien que aquests ajuts no compensaran les pèrdues causades per les obres

Imatge de la protesta del 23 de desembre contra les obres de l'alta velocitat i l'especulació que assola el barri.

[pàgina 3]

OPINIÓ

Carlos, germà, nosaltres no oblidem

La Coordinadora Antifeixista de Madrid ens recorda que el millor homenatge que podem fer a Carlos, jove antifeixista assassinat per un soldat professional, és continuar amb la lluita contra el feixisme i el racisme.

[pàgina 2]

EN MOVIMENT

La sida i la violència vers les dones

Creación Positiva treballa el VIH/sida des d'una perspectiva de gènere. Amb motiu del Dia contra la Violència vers les Dones (25 de novembre) i la Diada Mundial de la Sida (1 de desembre), ens parlen de la interrelació d'ambdues problemàtiques.

[pàgina 9]

CULTURA

Marató de Cinema Fantàstic i de Terror

LA BURXA fou una de les entitats convidades a fer de jurat en la XIX Marató de Cinema Fantàstic i de Terror de Sants celebrada a Cotxeres. Per conèixer els curts guanyadors i una crònica de la marató pots consultar la secció de cultura.

[pàgina 10]

Can Batlló continua sent notícia

La manca d'un espai idoni a la Zona Franca per a la reubicació de les empreses que encara queden a Can Batlló ha fet que el trasllat s'ajorni una any més, fet que afecta negativament molts dels tallers, que veuen com s'acaben els seus contractes i es queden sense les indem-

nitzacions promeses.

D'altra banda, les transformacions que patirà el polígon industrial va ser un altre dels temes tractats en l'assemblea veïnal del passat dijous 29 de novembre a Sant Medir.

[pàgina 4]

Entrada principal de Can Batlló.

JORDI SOLER

ARREU

Mieres, paradís de l'intercanvi

Els mercats d'intercanvi han proliferat en moltes ciutats i s'han convertit en un bon aparador per adquirir productes de tota mena. L'èxit d'aquestes experiències passa per l'absència dels valors monetaris i mercantils i pel foment del consum responsable i el lliure intercanvi.

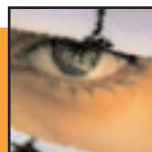
[pàgina 11]

Xantal i Leticia catalanes i musulmanes de Sants

entrevista

[pàgina 16]

Bienvenidos al mundo. Enciclopedia Universal Clismón · Que no s'escapin els gossos · R.E.C · L'orada · Plou foc! · La Casa Gran · La Lleialtat Santsenca

parentesi

[pàgines 6 i 11]

editorials

La sida i la violència vers les dones

Les últimes dades de l'agència ONUsida adverteixen que el VIH/sida afecta cada vegada més la població femenina i que les dones tenim un 1,6% més de probabilitats d'infectar-nos amb el virus. La submissió fa que encara que les dones estiguem informades no ens atrevim a proposar l'ús del preservatiu. Que les nostres relacions depenguin del desig masculí. Que estiguem més atentes als desigs dels nostres companys íntims que

als nostres. Que la nostra capacitat de parlar i de negociar el com i el quan siga molt reduïda. En molts casos, per tant, la sida és conseqüència de la violència vers les dones. Però, a més, el diagnòstic de VIH és un factor que fa augmentar aquesta violència: l'estigma associat és, per si sol, una vulneració dels drets humans.

Per reduir la vulnerabilitat de les dones a la infecció del VIH cal una societat lliure de violència i de coerció sexual. Prevenir la violèn-

cia de gènere és, per tant, prevenir la infecció.

La solució no passa només per l'adopció de mesures concretes que en la majoria de casos ni tan sols són preventives. Cal que la perspectiva de gènere siga transversal en tots els àmbits d'actuació. El reconeixement del dret de les dones a controlar i gaudir del nostre propi cos i a decidir els nostres moviments, és una qüestió imprescindible per eradicar la violència sexista.

A Sants n'estem farts. Diguem 'prou'

Ja fa gairebé dos anys que des de LA BURXA recollim, un mes sí, un altre també, les molèsties que les obres de l'alta velocitat estan ocasionant al nostre barri. Unes obres que no suposaran millores per als veïns i les veïnes de Sants i que, en canvi, sí que ens deixaran operacions especulatives de dubtosa legalitat i una gran àrea comercial al voltant de la nova estació.

Però, curiosament, no ha estat

fins tres dies després d'una manifestació convocada per diverses entitats del barri, que l'alcalde ha vingut a veure les obres. Una visita que ha anat acompanyada d'algunes promeses per compensar les molèsties causades a veïns i comerciants. Unes mesures que semblen anunciades de cara a la galeria i per desmobilitzar, ja que a l'hora de la veritat, i si ens llegim la seva lletra petita, cap d'elles és el que sembla.

opinió

Carlos, germà, nosaltres no oblidem

COORDINADORA ANTIFEIXISTA DE MADRID

El passat diumenge 11, l'organització ultradretana Democràcia Nacional havia convocat una manifestació contra la immigració al barri madrileny d'Usera. Aquell matí, un feixista, soldat professional, que acudia a l'esmentada manifestació, es va emportar la vida de Carlos Javier Palomino, un jove de 16 anys que havia decidit acudir al barri d'Usera per rebutjar el racisme i plantar cara a les creixents agressions feixistes. Durant la mateixa agressió, un altre company va ser apunyalat al pulmó, i durant les càrregues policials posteriors un company va rebre un cop de culata d'escopeta al cap, va caure inconscient i va ser detingut posteriorment.

Des de la Coordinadora Antifeixista de Madrid (CAM) creiem necessari denunciar la falsa imatge que s'ha construït des de certs mitjans de comunicació: la mort de Carlos no és el producte d'una baralla entre bandes: Carlos va ser assassinat per la seva condició política, va ser assassinat per rebutjar el racisme i la xenofòbia. També és necessari denunciar la imatge que intenta equiparar víctimes amb botxins, presentant l'ocorregut com el fruit del xoc entre dos "extremismes ultres". Però no només això, les agressions i l'assassinat de Carlos tampoc no poden ser tractades mediàticament com un cas aïllat.

A més, és necessari continuar denunciant l'emparament institucional amb què compten les organitzacions feixistes a l'hora de manifestar-se. La manifestació de diumenge havia estat legalitzada per la Delegació del Govern, malgrat que constituïa una clara i evi-

dent expressió pública de racisme i xenofòbia, tipificats com a delicte penal

D'altra banda, volem recordar que la CAM va sorgir el 1989 com una resposta popular organitzada davant d'aquesta situació d'emparament institucional amb què compten les organitzacions racistes i d'extrema dreta, i que s'ha convertit en espai de confluència de col·lectius molt diversos.

Després de l'assassinat de Carlos, les mobilitzacions de repulsa s'han anat succeint per tota la geografia de l'Estat espanyol, i una d'aquestes mostres de solidaritat havia de ser a la tradicional manifestació del 20-N, una marxa que la Delegació del Govern va intentar impedir.

En aquest context, la CAM va decidir denunciar públicament la irresponsabilitat comesa per part de la Delegació del Govern en legalitzar la manifestació de Democràcia Nacional i impedir que els companys i companyes de Carlos poguessin exercir aquest dret. Al mateix temps, es va decidir convocar tot el moviment popular antifeixista i antiracista per al dissabte 24 de novembre, a les

17 h, des d'Atocha a Legazpi. La manifestació se celebraria "sí o sí". I prop de 2.000 persones vam assistir a la col·locació de la placa en memòria de Carlos, un acte il·legal però absolutament necessari i legítim. I haurien estat moltes més si la manifestació hagués estat legalitzada.

Un militar feixista ens va robar la vida de Carlos, això ja no ho podem canviar. Però com assenyalava la placa col·locada en el número 132 del carrer Delicias, el millor homenatge a Carlos és continuar la lluita. I per continuar la lluita és necessari assegurar a reflexionar sobre tots els esdeveniments ocorreguts recentment. La determinació i el coratge que es van viure i es van sentir el passat dissabte als carrers de Madrid són, sens dubte, el millor dels homenatges imaginables a totes i cada una de les víctimes causades pel terror feixista.

Des de Madrid, una salutació antifeixista per a tots i totes les lectores de LA BURXA.

Ni un pas enrere. Cap agressió sense resposta!

Podeu llegir l'article d'opinió sencer a www.barrisants.org.

la Burxa
Periòdic de Comunicació
Popular de Sants
i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13

Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni González, Gemma Parera, Pau Canela, David Vázquez, Yolanda, Soto, Laia Sánchez Amat, Mireia Pui, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Miquel Darnés, Agus Giralt, Lancelot, Àlex C., Albert Garcia, Natàlia Ramos, Irene, Anna Violeta, Karles, Assemblea de Can Vies, Cooperativa Germinal, Marta Devesa, Gregoria Àlvaro, Guille Valle, La Ciutat Invisible, Teo Navarro, Àlex Tisminetzky, Montserrat Pineda Lorenzo - Creación Positiva, Roger Sánchez Amat i La Fulla - Fira d'Intercanvi de Mieres.

QUEL NESS

SALT DE PLENS
1.000 raons
per la llibertat

Ser lliure és no ser dependent, això és *independent*. Quan jo era un adolescent i vivia al poble on vaig néixer, ja m'interrogava per quins set sous havíem de dependre d'Espanya. Ja veia clar, sense que ningú m'ho hagués explicat mai, que nosaltres no encaixàvem en tot allò del flamenc, del Real Madrid, dels toros, de la Falange, etc. I dic que ningú no m'havia explicat mai res perquè al meu pare, com aquell qui diu, només l'interessava el futbol. La meua mare prou feines tenia a fer córrer botiga i família. I el meu avi, tot i que havia votat ERC abans de la guerra, era molt covard. L'única cosa que li havia sentit a dir al meu pare relacionada amb Catalunya era de quan va jugar a futbol amb el Màlaga, es veu que allà li deien: "Catalanes, de las piedras haceis panes!". Bé, doncs, tornant a la meua idea separatista, un dia la vaig comentar a la colla i el fill d'un regidor de l'ajuntament em va dir que el seu pare li havia dit que Catalunya no podria subsistir sense Espanya. Per sort, un altre de la colla, cosí de l'anterior (el pare del qual era l'amo d'una de les fàbriques més importants del poble), va dir que el seu pare li havia dit que si no haguessin de pagar a la Seguretat Social, amb els diners que s'estalviarien, cada treballador podria tenir una ambulància per a ell sol. Allò em va acabar de convèncer.

Un cop adult, si algú m'ha preguntat mai per què en sóc, d'independentista, la meua resposta ha estat ràpida: ho sóc

gairebé des que tinc ús de raó. Ho porto a dins, de la mateixa manera que els esquimals hi porten el gel, els maoris, la lluita i els àrabs, l'hospitalitat. Ara bé, en algun moment he hagut de buscar algunes raons més, per farcir un discurs que quedés una mica més polític, i fins i tot més creïble. Així doncs, tenim que vull la independència perquè la nació catalana va subsistir sola més de set segles; perquè va perdre la llibertat de mala manera; perquè després la repressió va ser ferotge; perquè veiem el món de forma diferent de com el veuen els nostres veïns; perquè no els caiem gens bé, als nostres veïns, fins i tot molts en odiem; perquè un estat petit és molt més governable que un de gran; perquè, econòmicament parlant, estar dintre d'Espanya és una ruïna; perquè la llengua catalana no mori d'asfíxia; perquè segurament seria menys difícil d'aconseguir una societat més justa, igualitària i solidària; perquè quan anem pel món no hàgim de donar tantes explicacions; perquè podríem controlar millor els governants; perquè podríem ser solidaris amb qui volguéssim; perquè podríem tenir les nostres seleccions esportives; perquè parlariem anglès molt millor; perquè els trens arribarien a l'hora; perquè podríem volar a tot arreu des d'aquí; perquè els immigrants entendrien millor què és Catalunya/PPCC; perquè tindriem més mitjans de comunicació en la nostra llengua; perquè...

Les compensacions promeses als botiguers encara no estan aprovades

IRENE · SANTS

Un dels punts neuràlgics de l'activitat de les obres del tren d'alta velocitat (TAV) és el Mercat de Sants i els seus voltants. Fa més d'un any que l'accés directe entre els barris de Sants i la Bordeta està tallat i que l'estació de metro de Mercat Nou està tancada. Dins i fora del mercat, els comerciants experimenten una davallada important de les seves vendes a causa, també, de les obres. A principis de novembre aquest col·lectiu denunciava públicament la seva situació. Pel que fa al Mercat de Sants, de les 244 parades existents, 115 estan tancades. A més, de les 77 parades exteriors, n'hi ha 27 de tancades. El Mercat de Sants ha perdut prop d'un 30% de vendes, mentre que els comerciants dels voltants n'han perdut aproximadament un 50%. A més, a tot això cal sumar-hi que les obres de remodelació del mercat es volen dur a terme l'any que ve, és a dir, que de les obres del TAV passaran a les obres

de remodelació.

Un altre punt conflictiu de les obres és la zona propera a l'estació, on alguns comerços o quioscos també en pateixen les conseqüències (pols, sorolls, canvis d'emplaçament...)

Compensacions que no estan aprovades

El dia 22 de novembre, s'anuncien compensacions per als botiguers de Sants afectats per les obres. Aquestes compensacions consistirien a retornar-los l'import de la taxa de les escombraries, l'impost del gual i l'IBI. Això, però, no està aprovat (és una exigència que es fa al consistori des d'alguns grups municipals), és a dir, que no té validesa. A banda, aquell mateix dia, Jordi Hereu va afirmar que estava negociant amb el Ministeri d'Habitatge un pla especial d'ajuda als veïns de Sants i Badal per dur a terme una remodelació de façanes i edificis amb esquerdes.

Quatre dies més tard, el 26 de

novembre, Jordi Hereu i Carme Chacón varen visitar Sants per fer l'anunci: l'Àrea Extraordinària de Rehabilitació Integral (AERI) de Sants rebrà una dotació de 17 milions d'euros. Com tot anunci, té la seva lletra petita. Josep Maria Domingo, president del Centre Social de Sants, ens informa que els 17 milions d'euros anunciats es donaran "durant els quatre anys de legislatura". Per al 2008, "hi ha aprovada una dotació de tres milions d'euros" i els 14 milions restants, doncs, "s'hauran d'aprovar cada any via pressupostos".

Crida l'atenció que tot això passés el dia abans i tres dies després de la manifestació del dia 23 de novembre a Sants.

Centenars de persones surten al carrer

Divendres 23 de novembre, centenars de persones sortiren al carrer per denunciar la situació "caòtica" que es viu al barri provocada per unes obres, el resultat de les quals no "aportarà cap millora a les ne-

Pancarta de capçalera de la manifestació contra el TAV. GREGORIO ÀLVARO

cessitats dels veïns i veïnes". La manifestació, convocada per diverses assemblees, plataformes i comissions de veïns, també va voler denunciar el Calaix de la Vergonya (que seguirà dividint el barri

en dos), la Torre Malaia i el centre comercial de Les Arenes així com una sèrie de demandes entre les quals es trobaven la paralització de les obres i la retirada de la demanda de TMB al CSA Can Vies.

LA VEU DEL CARRER

"Hem hagut de pagar l'impost de les escombraries"

Marta Nicolás
Quiosc del passeig de Sant Antoni

Per culpa de les obres m'he quedat aïllada i tinc una quarta part de les vendes d'abans.

Els polítics s'omplen la boca amb promeses, com la bonificació de l'impost d'escombraries. Quan vaig trucar per preguntar si l'havia de pagar em van dir que no sabien res de cap bonificació. Es veu que encara no està aprovada i hem hagut de pagar l'impost per a aquest any.

"Ens estan construint un mur pitjor que el de Berlín"

Josep Maria
Veí del carrer d'Antoni Capmany

Les obres generen moltes molèsties i, a sobre, per construir un gran calaix. No entenc com no es poden soterrar les vies si poden fer túnels per sota el mar. El que passa és que no es volen gastar els diners.

Pel que fa a les ajudes, doncs no ho veig clar, ja que no han especificat per què seran. A més, som un munt de cases i n'hi ha que estan molt *foludes*.

"Hem quedat aïllats i tenim un 50% de pèrdues"

Eleuteri Galinsoga
President de la Junta de Paradistes del Mercat

S'està parlant molt sobre la reforma del Mercat, però encara no sabem com aniran les coses. Fins que no signem alguna cosa i hi hagi compromisos tot és *rumorologia*. Però "avançament de les reformes és positiu per a nosaltres".

El mercat ha quedat aïllat, s'han tancat els accessos a aquesta zona i venem la meitat que abans. Sort del servei de venda a domicili, que ens ha salvat una mica!

"Totes les botigues tanquen i es converteixen en habitatges"

Mercè
Darrera parada oberta al carrer Daoiz i Velarde

Aquí no em fa cas ningú! Tothom va a la seva!

Passen de nosaltres. Es van passant la pilota i les responsabilitats dels uns als altres. Ens queixem però ningú no arregla res, tot i ser desperfectes ocasionats per les obres i pel pas dels nombrosos camions. Jo ja no sé ni a on m'he de queixar.

"Els haurem d'anar fent memòria sobre els 17 milions d'euros"

Josep Maria Domingo
President del Centre Social de Sants

La passada manifestació va ser un èxit, tant pel que fa al nombre de persones que s'hi van congregar com pel seu ressò mediàtic. I la visita de l'alcalde a les obres, just un dia abans, sembla un intent de desmuntar-la.

Pel que fa als 17 milions promesos per Chacón, l'any que ve només en veurem tres. La resta s'han d'anar aprovant anualment, via pressupostos. Ens tocarà anar-los fent memòria.

"Els problemes que tenim no s'arreglen amb diners"

Rosa Ortiz
Presidenta de l'Associació de Comerços de l'Entorn

El que ens passa és que amb les obres i, sobretot, amb el tancament de la parada de Mercat Nou, hem quedat aïllats. Cal dinamitzar la zona perquè hi passi gent. Una bona idea és la desviació de l'autobús 115 cap a aquesta zona, que està a punt d'aprovar-se.

Pel que fa a les obres del mercat, esperem que no les comencin fins que no tornin a obrir la parada del metro.

documentals,
curts,
independent,
projeccions,
i més...

PIM PAM
film

Video Club

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

LA MALLINA
EN VÍKINGE
floristeria
vallespir,16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

FO BAR

Cafes + Tes
Bebes + Copes
Amalides + Tapes + Entrepans
El Barea en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 BARCELONA
T. 93 298 83 35

Peluqueria

Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4 - 08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

A PEU DE CARRER

En la vida de 40 persones

Fa uns mesos que treballo en aquest centre com a metgessa de família i l'adaptació no ha estat fàcil. En el meu *cupo* hi ha molta gent gran i, per tant, molta gent que pateix diverses malalties alhora. Ens hem hagut de conèixer, m'han posat al dia de molts anys de vida, han vist com sóc, què em poden demanar i què no. Ara tinc per davant una llarga tarda amb 40 visites a la llista. Són sis minuts per persona amb algun forat entremig per recuperar forces.

Les consultes són d'allò més variades. Hi ha gent que ve per coses concretes: un informe, una recepta, un comunicat de confirmació de la baixa laboral... Però també hi ha qui ve amb quatre, cinc o sis problemes: primer el resultat de l'anàlisi, a continuació el dolor al genoll que ja fa massa temps que dura, després la dificultat per dormir, això ens porta a la mala relació amb els fills que li preocupa i "de pas, doctora, digui'm què pot ser això que m'ha sortit al braç". Els minuts passen perquè, és clar, he d'atendre una per una les demandes, i acabo per emplaçar-la a continuar en una propera visita. La visita següent és un noi que té uns dolors estranys al pit i, després de fer tota l'exploració i descartar res físic, m'explica que està molt nerviós perquè té problemes a la feina. Jo també m'estresso, ja porto una hora de retard! Al final, amb les urgències, veig unes quantes persones joves que vénen poc sovint a visitar-se i aprofito ara que estan refredades per preguntar si fumen, si beuen i aquestes coses de la prevenció.

Quan acabo estic rebentada físicament i mental. He entrat, poc o molt, en la vida d'un 40 persones. Algunes han plorat, d'altres han sortit preocupades per una malaltia, d'altres s'han enfadat... Sovint em pregunto què és el que la societat espera de la metgessa i la infermera de capçalera. Són tants els temes que toquem i tants que no ens han explicat a la facultat! M'agrada la meva feina, la gaudeixo i m'esforço per fer-la bé. Per això crec que he de reclamar unes millors condicions per fer-la i poder atendre millor les persones.

MERITXELL SÁNCHEZ AMAT

Amenaçada l'atenció continuada al CAP Numància

GEMMA PARERA ÀLVAREZ • SANTS

El personal d'atenció continuada del CAP Numància segueix amenaçat pel tancament del servei i la incertesa que això suposa pel que fa a la continuïtat de la relació laboral, especialment per al personal interí. L'atenció continuada és aquell servei d'urgències dispensat als CAP un cop finalitza l'atenció bàsica. Està previst que el de Numància, així com altres CAP de la ciutat, deixin d'oferir el servei i que aquest es centralitzi en grans centres d'urgències d'atenció primària (CUAP). El CUAP de Manso, que ha d'absorbir l'atenció continuada de Numància, havia d'entrar en funcionament l'1 de desembre d'enguany. No obstant això, el projecte està aturat i en mans d'advocats. La incertesa i l'angoixa que viuen els professionals de l'atenció cotinuada de Numància creixen dia a dia, enmig de rumors sobre la data del tancament, sense comptar amb cap informació oficial.

Les condicions laborals en què es troben els professionals de l'atenció continuada són pitjors en

Al CAP de Numància treballen sense informatitzar i sense accés als historials clínics.

ESTER RAMS

termes salarials, d'estabilitat, de formació continuada i de mitjans de treball que la dels seus companys d'atenció primària. En el CAP Numància treballen sense informatitzar i sense tenir accés als historials clínics. Només tres treballadors de les 15 persones assignades

al servei són fixos, i fan tornos de 16 hores o més, sense cap descans, ni tan sols per menjar.

Davant d'aquesta situació, els professionals de l'atenció continuada del CAP Numància i de tota la ciutat han organitzat una coordinadora que reclama el reconeixement de la seva tasca amb pla-

ces fixes per a tots els interins i eventuals, oportunitats de carrera professional, i el manteniment de tots els llocs de treball. De moment han creat una pàgina web (continuada-bcn.blogspot.com) on posen de manifest la seva situació.

S'allarga el trasllat de les empreses de Can Batlló enmig d'una situació de desacords

GEMMA P. A. JORDI SOLER • LA BORDETA

La reubicació de les empreses que queden al recinte de Can Batlló s'allargarà un any més. El trasllat que s'havia d'iniciar a principis de l'any 2008 es retardarà fins al 2009. De les gairebé 200 empreses que acollia el recinte en queden unes 45, ja que les altres han anat marxant en finalitzar-se els seus contractes d'arrendament, sense rebre cap ajut. En molts casos, l'elevat cost del trasllat ha implicat el tancament de l'empresa. Les empreses que resten reclamen el seu dret a ser reubicades, mentre reben pressions per part de la propietat perquè marxin voluntàriament sense cap indemnització. Se'ls exigeix, en alguns casos, que canviïn de local dins del mateix recinte per tal de poder iniciar les obres en algunes zones. Això implica un doble trasllat, amb els costos econòmics que suposa i les dificultats de moure

maquinària pesada, que pot patir avaries.

A partir d'un acord entre els industrials, l'Ajuntament, la immobiliària propietària del recinte i el Consorci de la Zona Franca, les empreses han de ser traslladades a polígons industrials de la Zona Franca. Tot i així, la nau on s'han de reubicar compta només amb 4.000 m², cosa que segons els industrials és clarament insuficient. Ho demostra el fet que hi ha una empresa que ja requereix per si sola 5.000 m² en planta perquè té maquinària pesada.

Està pendent l'edificació d'una segona nau, però encara no es disposa de la data d'inici de la construcció, que trigarà com a mínim un any, ni es pot assegurar que hi hagi prou espai per allotjar totes les empreses. Davant d'aquests problemes, l'Ajuntament no dona una resposta clara, malgrat que es va auto-assignar la tasca de coordinació i supervisió del conveni.

Assemblea veïnal

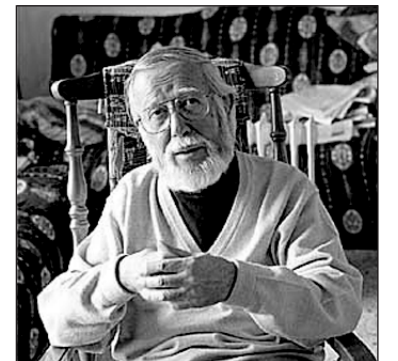
150 veïns i veïnes van aplegar-se el dijous 29 al teatre Sant Medir, convocats per la comissió de Veïns de la Bordeta, el Centre Social, l'Associació de Veïns de la Rambla i l'Associació Més Lluny.

Es van presentar i projectar imatges dels sis plans que afecten en aquests moments el barri: entrada de l'alta velocitat, Can Batlló, Ciutat Judicial, Pla de barris, Pla d'actuació del Districte i l'Àrea Extraordinària de Rehabilitació Integral. Va valorar-se alguns d'aquests com una oportunitat de futur, però també com un risc de desnaturalitzar el barri. És per això que va començar a crear-se una xarxa de comunicació ràpida per fer participar el màxim nombre de veïns i convocar mobilitzacions exprès.

Assemblea de veïnal a Sant Medir.

Mor l'escriptor Paco Candel

BERNAT • LA MARINA

Francesc Candel, veí de tota la vida del barri de la Marina, va morir aquest mes passat. Parlant amb la gent del seu barri, només trobem referències bones a aquest escriptor i periodista. "Paco Candel era una molt bona persona", afirma qualsevol veí que hagués tingut el plaer de conèixer-lo. Candel, un home d'esquerres, mai va arribar a militar en cap partit, tot i que es va presentar a senador amb el PSUC a causa de la seva amistat amb els ja desapareguts Guti i Raimundo.

ha arribat:

La Panera de la Burxa

.....una ampolla de whisky i 2 consumicions del Honky Tonk el nou cd "L'ona dissident" de Malagana un llibre + una samarreta + una bossa de tela de la Ciutat Invisible un kit de tes de la Teteria Malea 3 cds de música del Lokal una subscripció anual del Setmanari del Setmanari de Comunicació Directa una samarreta + 1 sopar per a 2 persones a la carta de nit al Terra d'Escudella el nou CD de Pirat's Sound Sistema 6 ampolles de sidra Zapiain + 6 gots de sidra + un abocador de sidra (escanciador) + 6 ampolles de vi negre de la DO Montsant de La Ratafia productes per al cabell de la Perruqueria Lliure samarreta i dvd (arrels de lluita o les ferides de la terra) de Maulets un lot de productes dels Castellans de Sants els llibres "Anarquia i alliberament nacional" i "Contes Anti-autoritaris" de Negres Tempestes una samarreta dels Bastoners, un mirall dissenyat i creat per Mireia un lot de butifarres de la Cansaladeria Alsina una subscripció anual a L'Accent una planta de Nadal de la La Lluna en un Cove una pel·lícula de cinema asiàtic "El Rei de las máscaras" del Pim Pam Films un suc de fruites + un quilo de cigrons secs + un pot de mel, tot ecològic de la Coopertiva de Consum Espai Obert "Panxa Contenta" una peça de roba infantil de Somiatruites una estada del Casal Independentista de Sants una dessuadora amb caputxa de Resistència.cat el CD Fab Forte i una samarreta de la Festa Alternativa als Bous (FAB) una ampolla de cava Azimut Brut Nature + un suc poma Cal Valls + xocolata negra + un pot de cigrons ecològics + una bossa de menta-poliol + infusió ecològica "Nogué i Perdiu" + un paquet de pasta d'alfàbrega de Cooperativa de Consum Germinal el cd d'Atversaris Una samarreta dissenyada per Miquel Garcia.... lot de cds de música de Propaganda pel Fet un lot de llibres amb informació laboral de la Intersindical-CS un poster de cine de la botiga Groucho y yo un lot de material de la Burxa (calendari, samarreta, video, etc...) i moltes coses més encara per determinar !!!!

Gràcies a tothom!!!

Un any més contra el Barcelona Meeting Point

ESTER RAMS • SANTS

Un any més, diferents lluites en defensa del territori i contra l'especulació han convocat nombrosos actes de protesta contra la celebració de l'onzena edició del Barcelona Meeting Point (BMP), a la Fira de Barcelona.

El BMP, creat el 1996 pel membre del PP català Enrique Lacalle, malgrat que continua sent un espai propici per a les aliances i negociacions entre les administracions i les empreses de la construcció, enguany ha patit una forta davallada en la venda de pisos. Una davallada que ha obligat a les promotores a oferir rebaixes encobertes en els preus.

Nombroses protestes

Però el que no ha anat a la baixa han estat les protestes. Durant la setmana del 5 al 10 de novembre es van fer nombrosos actes per tal de visibilitzar les lluites i els conflictes locals, a més de fer front comú contra la fira immobiliària més gran d'Europa.

Hi van haver, entre d'altres, accions contra el Pla Caufec a Esplugues, l'okupació d'un garatge abandonat a Horta i una manifestació a Sant Andreu, que va aplegar més d'un miler de persones.

El nostre barri es llevava el divendres 9 de novembre amb els panys de 22 immobiliàries inutilitzats, en senyal de protesta contra els elevats preus de l'habitatge. I el dissabte 10, membres del Col·lectiu V de Vivenda van intentar entrar a la Fira per difondre les seves reivindicacions.

D'altra banda, l'Assemblea de Joves de Sants va penjar pancartes i manifestos en tres espais en desús del barri, com a forma d'inici d'una campanya contra

Acció de l'Assemblea de Joves de Sants.

AJS

l'especulació que s'està duent a terme arreu dels Països Catalans.

Crítiques al Pacte Nacional per l'Habitatge

Però la denúncia de l'especulació no es va acabar amb la Fira. Una setmana després, l'organització

juvenil Maulets, va organitzar una xerrada al CSA Can Vies, on dues persones del col·lectiu BCNvivi - taller contra la violència immobiliària i urbanística van explicar la gran cortina de fum que representa el Pacte Nacional per l'Habitatge, un acord que permet la prolongació del negoci del totxo i l'asfíxia de la classe mitjana i baixa; ja que, enlloc de tenir en compte el gran nombre de cases buides, vol fomentar la construcció de 160.000 pisos protegits en 10 anys. Més tard, un membre de Sostre Cívic va explicar el seu projecte: la construcció d'habitatges propietat d'una cooperativa, que és la que cedeix els pisos a les persones. D'aquesta manera s'evita la construcció d'habitatges amb finalitats especulatives.

ENLLAÇA AMB BARRISANTS.ORG

A continuació trobareu un resum de les activitats i els actes celebrats als nostres barris i que han estat recollits al portal de notícies www.barrisants.org. Per ampliar la informació podeu consultar aquesta web, que forma part del mateix projecte comunicatiu que LA BURXA.

Segon aniversari del Terra d'Escudella (15.11.07)

El Terra d'Escudellà celebrà el seu segon aniversari combinant el jazz i la bona cuina. Els i les assistents van poder gaudir d'un menú tan abundant com exquisit, i entre plat i plat el grup Estramp Jaç va amenitzar l'espera. Des de LA BURXA aprofitem aquestes línies per felicitar el seu compromís tant polític com culinari.

Jornades de salut mental (16-18.11.07)

L'Assemblea de Psiquiritzats i Psiquiritzades en Lluita va organitzar unes Jornades de Salut Mental a l'Espai Obert. Les persones participants van poder debatre sobre les malalties mentals, un tema complex i tabú del qual sovint no es parla.

La campanya 'Boicot a Caprabo' arriba a Sants (17/11/2007)

Un piquet mòbil organitzat pel sindicat CNT va recórrer els Caprabo del carrer de Sants per informar d'una campanya de boicot prevista per a la primera quinzena de desembre. Aquesta campanya fa una crida a la solidaritat amb els companys de la Secció Sindical de CNT l'Hospitalet, al centre logístic de Caprabo, que es troben en lluita per unes millores quant a seguretat i higiene, polítiques retributives i de conciliació de la vida familiar i laboral.

La Fundació puntCAT al Vapor Vell (15.11.07)

La Fundació puntCAT va impartir una xerrada oberta al públic a la Biblioteca Vapor vell de Sants. La fundació privada que gestiona el .cat va apropar el món dels dominis d'Internet als i les assistents. La xerrada es va desenvolupar en un ambient cordial i molt interactiu, ja que el públic desitjava conèixer de primera mà les peculiaritats del .cat, el primer i únic domini cultural i lingüístic del món.

La BURXA a Molins de Rei (17.11.07)

LA BURXA va anar a Molins per participar en una xerrada al costat del SIPS (Serveis d'Informació Popular de Sabadell) i el butlletí *Sant Feliu Respon*, de Sant Feliu de Llobregat. L'objectiu de la xerrada, convocada per l'Assemblea per la Comunicació Popular, era explicar les experiències dels mitjans convidats per engrescar la gent de la zona a iniciar algun projecte similar.

15 anys sense Pedro Álvarez (20.11.07)

L'Espai Obert va acollir una xerrada sobre Pedro Álvarez, un jove de l'Hospitalet assassinat per un policia després d'una discussió de trànsit. Tot i que farà 15 anys dels fets, el policia a qui totes les proves assenyalen com a culpable continua lliure. Per aquesta raó anualment, i coincidint amb les dates de l'assassinat, es fan diversos actes per recordar el jove i denunciar la impunitat policial.

II Setmana del Llibre de Cooperació (26.11.07 - 1.12.07)

Les Cotxeres de Sants han acollit la II Setmana del Llibre de Cooperació, una mostra de llibres de diferents ONG, un passi de pel·lícules i conferències organitzada per Trenkalòs, un projecte que pretén potenciar l'associacionisme entorn la cooperació, la cultura de pau i els drets humans.

Suport al referèndum constitucional a Veneçuela (30/11/2007)

L'Assemblea Bolivariana de Catalunya (ABC) celebrà al Casinet d'Hostafranc un acte sota el títol "Aprofundint la revolució, reformant la constitució!". A l'acte, al qual assistiren vora 250 persones, intervingueren el professor d'Economia de la UB Ramon Franquesa i Miquel Riera, director de la revista *El Viejo Topo*.

L'HABITATGE, UN PROBLEMA

El Baròmetre Municipal del mes de setembre assenyalava que l'habitatge és el segon problema més important de la ciutat, després de les infraestructures de transport; una posició que ocupa des de l'any 2004.

Un 14,6% de les persones entrevistades considera que és el principal problema, d'entre un llistat amb més de 25 opcions.

I és que els preus dels pisos continuen pujant, sobretot els del lloguer. Durant el segon trimestre del 2007, el preu mitjà d'un lloguer a Barcelona és de 945 € mensuals, de 835 € al Districte de Sants-Montjuïc, mentre que la mitjana salarial a Catalunya és d'uns 1.600 € bruts mensuals i el salari mínim interprofessional és de 570,60 € al mes.

malea

teteria malea s.c.c.l.
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics

c/riego, 16 sants (bcn)
telf: 937312030

NOVA TEMPORADA
NOUS DISSENYS EN ROBA
NOVETATS EDITORIALS

Laciuat invisible

Riego 35 SANTS·BCN 08014·TELF: 93 2989947
DE DILLUNS a DISSABTE DE 10h a 14h i DE 17h a 21h

www.laciuatinvisible.org

AIURO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motllures decoratives, enquistats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

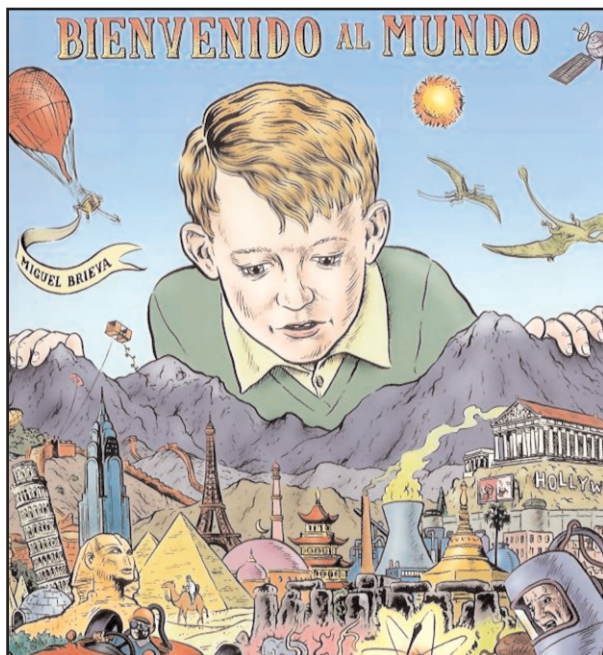
C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

il·lustracions

Bienvenidos al mundo**Enciclopedia Universal Clismón****Miguel Brieva**
Grijalbo, 2007

Miguel Brieva, dibuixant i il·lustrador sevillà, l'incansable autoeditor quasi subterrani de les seves diatribes gràfiques contra el capitalisme de l'hiperconsum (*Dinero*), i col·laborador habitual de periòdics com *Diagonal*, fa el salt al gran públic amb *Bienvenidos al mundo*. *Enciclopedia Universal Clismón*. Sense perdre la corrosió que el caracteritza, Brieva construeix un univers on combina historietes delirants (que *samplegen* l'estètica pop nord-americana i el còmic *underground*) amb definicions enciclopèdiques que basculen entre l'erudició i la sàtira, entre la ingenuïtat i l'absurd. Un tractat polític i existencial divertidíssim, on es repassa sense pietat les neurosis autodestructives dels habitants d'un món que ha convertit els centres comercials (les catedrals de consum) en els nous temples espirituals de la postmodernitat.

La Ciutat Invisible

música

Que no s'escapin els gossos**Xazzar**
Kasba Music

Xazzar és un grup al qual no estem gaire acostumats, almenys des de la vessant més purament pop-rock. Trenquen cànons, tot defugint estructures estilístiques i formacions clàssiques. Ens trobem davant una banda que barreja el folk i el pop tot d'una. Al mateix temps, barregen ritmes que van del jazz al swing i, de camí, tenen temps fins i tot per aturar-se en un xarleston en una de les 11 peces que conformen aquest disc. És a dir, originalitat no els en manca. Ells mateixos ho defineixen tot plegat com a *gipsy klemer jazz*. Xazzar, que arriben des de diferents punts de la província de Barcelona, van ser els guanyadors de la passada edició del concurs Sona 9, un dels més prestigiosos a casa nostra, i aquesta recompensa merecuda els ha permès portar el seu ball a bona part del territori. Són joves, músics de formació i tenen melodies per estona.

David Vázquez

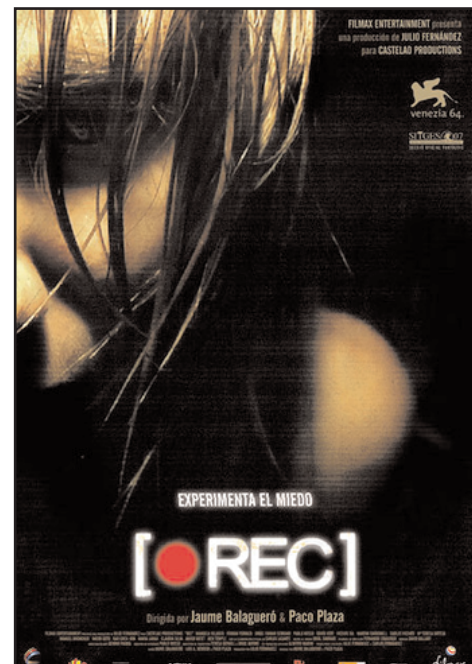
cinema

Rec**Jaume Balagueró i Paco Plaza**
2007

L'última pel·lícula de Jaume Balagueró i Paco Plaza va obtenir quatre dels premis més importants de la darrera edició del Festival de Sitges, fet que no sorprèn, ja que ens trobem davant del prototipus de film de terror que fa llepar els dits als amants de gènere. Si en l'èxitós *L'orfanat* J.A. Bayona aconseguia crear inquietud en l'espectador amb base a l'atmosfera i el suspens, la fórmula de *Rec* és totalment diferent. Després d'un quart d'hora de pel·lícula et trobes immers en una frenètica muntanya russa de terror, de la qual no aconseguies baixar fins que apareix a la pantalla la paraula "Fi".

Realitzada a l'estil de fals documental, la història és molt simple: una reportera de televisió, acompanyant uns bombers, acudeixen a filmar uns fets estranys que estan succeint en una casa de l'Eixample barceloní. A partir d'aquí, pura adrenalina, zombis, sotacs i molta tensió durant els seus vuitanta minuts de durada. Només recomanable per a amants del gènere.

Lancelot

Fogons de temporada

El producte

L'orada és una de les espècies de peix més valorades a la nostra terra. És un peix semigràs, de gust intens, ric en proteïnes i minerals, i de fàcil digestió si es cuina de manera senzilla. La seva pesca és estacional, d'octubre a desembre, i per això els exemplars salvatges resulten un xic cars; però és l'espècie piscícola més produïda aquí a Catalunya, i això fa que n'hi hagi durant tot l'any a preus moderats, tot i que d'una altra qualitat. El desembre sol ser un mes d'abundància i excessos, i el nostre estómac, juntament amb la butxaca, són els que més se'n ressenten. Àpats nadalencs, sobretaules interminables, torrons i cava a dojo... Tot ens porta a considerar l'orada com a una excel·lent opció

per aquells dies de festa en els quals no volem renunciar al plaer de menjar bé, però en què tampoc no volem acabar exageradament tips.

A la cuina l'orada s'adapta a diferents estils de cocció, però potser els més coneguts a la nostra terra serien l'orada a la sal i l'orada al forn. Totes dues preparacions resulten prou dignes per a dies assenyalats, i relativament senzilles d'elaborar. Aquí en teniu una recepta de mostra. Bones menges!

La recepta

Ingredients per una ració: 1 orada d'uns 300 g, 1 tomàquet madur, 1 ceba, all i julivert, fonoll o farigola, rodanxes

de llimona, oli, sal i pebre.

Elaboració: Netejeu l'orada i salpebreu-la. A la ventresca, col·loqueu-hi les herbes i alguna rodanxa de llimona. A banda, talleu la ceba i el tomàquet a rodanxes fines. En una plata de forn, untada prèviament d'oli, col·loqueu-hi un llit de ceba i tomàquet, i a sobre, poseu-hi l'orada. Amaniu-ho amb una mica d'oli, sal i pebre, i all i julivert. Deixeu-ho uns 20 minuts al forn, a uns 200 °.

Marta Devesa

www.tdk.cat
terra d'escudella
C/Premià, 20 Sants Tel. 93 422 16 13

bones festes i felix any nou!

fes la teva reserva per sopars de grup

LA RATAFIA
BODEGUETA POPULAR

VINS, CAVES I ÀPATS
C. DEL SANT CRIST 23 - BARCELONA
TELF. 93 533 25 32

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'esprais Montana
horaris
de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

grow-shop
l'hortel
de Sants

Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com tel. 687 448 422

cançó

Plou foc!

Terra cremada i cendra al vent,
corre la veu: Plou foc a Jenin!
Cinc tones d'odi escup el cel
sobre un mercat de la ciutat.
Plou foc!
Allí on la dignitat és una pedra
que respon a un tanc.

Toc! de queda,
Res! a perdre,
L'odi! s'escampa.

Tots! culpables,
Res! de peus,
L'odi! s'escampa.

L'arena del desert s'escola dins la mà
La mirada eixuta, repté sense por,
prémer les dents, crema la sang!

Palestina acorralada
veu com crema el seu futur,
culpable per no claudicar,
la Intifada no ha acabat.

Cançó de l'últim disc de
l'Oso Yonqui

racó històric

La Casa Gran

Que l'urbanisme influeix en la vida dels barris i en la socialització dels seus habitants és un fet inqüestionable. Tot i que la metròpoli tendeixi a fagocitar les barriades, i que en faci poc més que una acumulació de gent i blocs de formigó, molts barris encara mantenen una forta vida social.

Podem trobar exemples diversos d'aquestes relacions als nostres barris. Un cas clar és el de la finca del carrer Rosés, coneguda popularment com "La Casa Gran o del Barco".

Aquesta és una de les finques històriques de Sants, no només per la seva antiguitat, sinó també per les seves singularitats. Obra de Modest Feu, qui esdevingué arquitecte oficial del Municipi de Santa Maria de Sants, l'edifici representa segurament el primer model de casa ideada per a la vida dels nous habitants del Sants d'inicis del segle XX, els obrers.

L'any 1899 el propietari del terreny, Antoni Pi de la Serra, va demanar els permisos pertinents per poder edificar aquest immoble al solar contigu a la seva fàbrica, però no fou fins al 1927 que l'obra es va veure acabada.

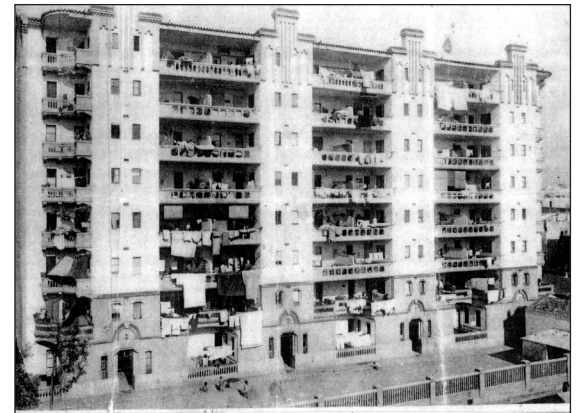
Sense cap dubte, aquell enorme bloc de pisos de vuit plantes amb quatre porteries diferents deuria sobtar tant uns santsencs acostumats fins llavors a cases de poca alçada que van rebatejar la casa amb els noms que encara manté.

Sants inicià un canvi revolucionari cap a un model de vida diferent, cap als grans edificis i els espais reduïts. Però el model que va proposar Modest Feu tenia certes característiques que a l'època resultaven revolucionàries. L'edifici fou pensat perquè fos autònom, amb les seves pròpies cisternes d'aigua i amb un sistema d'evacuació de residus cap a una fossa sèptica.

Entre les altres novetats que va presentar aquest nou model de casa-bloc, hi havia el fet que l'edifici tingués dos patis per als veïns, un espai obert que segurament en aquell Sants, que encara tenia camps i extensions de terreny, no va ser tan valorat com en els anys posteriors, quan els grans edificis van anar creixent enganxats els uns als altres. Amb el temps, els patis van esdevenir un escenari perfecte per a les xarxes de relacions veïnals. I aquestes relacions van donar fruits.

La Casa Gran, tant en l'actualitat com al llarg de la seva història, ha estat més que un simple bloc de pisos. Ha esdevingut un microbarri amb personalitat pròpia, amb uns veïns que han estat capaços d'autoorganitzar-se tant per fer un refugi quan el bàndol feixista bombardejava la ciutat, com per fer la seva pròpia festa major.

Agus Giralt

un tomb pel diccionari

Data

A l'edat mitjana els documents els feien els amanuenses (persona que escriu a mà i al dictat o copiant), ja que la majoria de la gent, fins i tot la noble, no sabia escriure. Quan el document era signat per la persona amb autoritat, i en el moment de ser lliurada al destinatari, l'escrivent feia constar el fet. Per exemple: *Data Barcinone, die octavo mensis octobris, anno Domini 1516* ('Donada a Barcelona, el dia...'). O també: *Facta Barcinone, die octavo mensis octobris, anno Domini 1516* ('Feta a Barcelona, el dia...'). Per això, en català anomenem data ('donada', en llatí) les indicacions de lloc i temps dels nostres documents, i per això mateix el castellà aquí usa el mot *fecha* ('facta', en llatí).

Informació extreta del DECLC, III, 25 i relat elaborat per en Jordi Esteban

Memòries gràfiques

La Lleialtat Santsenca

L'espai que avui coneixem com la sala Bahía, al carrer Olcinelles, fou inicialment una cooperativa de consum i ajuda mútua entre associats. Va començar la seva activitat l'any 1894, al carrer Dalmau i posteriorment cap el 1928 van construir el nou local. L'any 1943 es fusiona amb La Flor de Maig i perd el seu caràcter jurídic. Al pis de dalt fou una sala de ball i posteriorment una discoteca, mentre la planta baixa fou una fàbrica de torrons. Un altre projecte cooperatiu del barri es al carrer Premià 13-15. Va començar el 1909 amb el nom de El amparo obrero, el van canviar l'any 1939 per Les Flors de Maig i finalment l'any 1947 la van anomenar La Popular Santsenca.

ORGANITZA'T I LLUITA!
AJS
ASSEMBLEA DE JOVES DE SANTS
aj-sants@hotmail.com
www.cajei.net

Taverna
la Bauma
Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

casal independentista de Sants
Vine al casal!
ens hi trobaràs tot l'any...
obrim cada tarda a 2/4 de 7
i ens trobaràs fins les 11 del vespre a les 12 els caps de setmana.
c/ Premià 31

atorem la demanda
Can Vies pel barri

EL RACÓ
DEL CASALSexe, gènere i
identitat

El coneixement científic (amb què ens hem dotat els éssers humans per estudiar i comprendre la naturalesa) construeix diferències entre individus d'una mateixa espècie i n'estableix el sexe en funció dels òrgans reproductius que aquest posseeix. Poden existir exemplars mascles, femelles i hermafrodites.

En el cas dels humans, a partir del naixement d'un nadó, l'entorn social fa que, depenent dels òrgans reproductius amb què ha nascut, se'l pugui designar com a nen o com a nena. És sobradament conegut i acceptat l'hermafroditisme en plantes i animals, però existeixen humans hermafrodites? Evidentment. En els països occidentals, quan una criatura neix i el seu sexe és ambigu, els metges i els pares es troben amb un dilema: és un nen o és una nena? En aquest cas parlem d'intersexualitat (micropenis, vagines molt grans, testicles interns, etc.) i no és tan infreqüent.

La resposta a aquest suposat problema és la cirurgia extirpant i després reconstruint el que faci falta perquè el nadó pugui tenir una categoria sexual reconeguda i, així, esvair qualsevol dubte. Tot i que aquesta pràctica està socialment acceptada (fins i tot es veu com una necessitat) perquè respon a causes "naturals" i biològiques, no deixa de ser una mutilació. Si l'hermafroditisme es dona en molts animals i plantes, no seria millor deixar la criatura tal com és perquè pugui desenvolupar una identitat pròpia més enllà dels marcs normatius home-virilitat / dona-feminitat? De fet, és més greu el remei que la suposada malaltia, ja que no es tenen en compte les conseqüències identitàries, psicològiques i de relació amb la resta que l'extirpació genital té sobre la persona a qui se li practica.

La construcció social dels gèneres, una de les bases del sistema patriarcal i capitalista, estableix la manera com s'han de comportar les persones en funció del seu sexe. I aquesta és una opressió tan important com la de classe, tot i que es tendeix a considerar-la secundària.

CASAL INDEPENDENTISTA
DE SANTS

"No acceptarem ni un sol acomiadament"

Frape és una empresa catalana creada als anys cinquanta amb seu al barri de Sant Andreu, que als anys setanta es va fusionar amb la multinacional Behr i es va traslladar a la Zona Franca. Frappe-Behr,

i el seu Comitè d'Empresa amb majoria de la Federació de Treballadors de Catalunya (FTC-IAC), han estat durant anys al capdavant de la lluita pels drets dels treballadors.

Jesús Plaza

Membre del Comitè d'Empresa
de Frappe-Behr de la Zona Franca per la FTC-IAC

ÀLEX TISMINETZKY

Com està conformat el Comitè
d'Empresa de la Zona Franca?

La força i combativitat del Comitè ja té dècades de lluita que l'avalen, i ha estat novament posada a prova amb la presentació per part de l'empresa en els darrers mesos d'un nou expedient de regulació que amenaça d'afectar el lloc de gairebé 300 treballadors.

La Federació de Treballadors de Catalunya (FTC-IAC) és el sindicat majoritari, amb nou dels 16 delegats. La configuració del Comitè, però, és bastant peculiar. El nostre sistema és per una única llista obrera: els treballadors poden votar la persona que creguin més capacitada, i posteriorment s'adjudiquen els

vots per sindicats segons la configuració del Comitè resultant.

La nostra forma de treballar és totalment assemblaria, i tenim molt clar que el Comitè no pot ni podrà signar mai cap pacte sense que sigui acordat a l'Assemblea de Treballadors. Per nosaltres aquest punt és molt important, ja que entenem que el sindicalisme l'hem de centrar en la capacitat de decidir dels mateixos treballadors.

Quan s'inicia l'actual conflicte?

El 1990, i després de diferents conflictes, es va signar un conveni, que va significar una petita victòria per als treballadors, que vam veure reflectits diferents drets i un manteniment del poder salarial. L'empresa va cedir, per diferents interessos concrets del moment, però ja es va veure que tenien la intenció de fer-nos-ho pagar.

Només dos anys després, el 1992, l'empresa presentà un Pla de futur amb rebaixes del que es va signar al conveni anterior, amb la voluntat de reduir "despeses", a costa, és clar, dels treballadors. Aquest va ser l'inici de diferents conflictes, en què l'empresa ha volgut carregar contra el Comitè acusant-nos de "conflictius" i "no col·laboradors", quan l'únic que fèiem era defensar amb coherència, diàleg i responsabilitat els interessos dels treballadors contra els interessos del capital.

Finalment, empresa i Comitè vam signar un nou acord de 2004 a 2007, amb una congelació salarial i un augment en la productivitat, com a compromís dels treballadors, i a canvi la direcció es comprometia a un condicionament amb nova tecnologia de la factoria de Zona Franca i a un pla de rendibilitat. Els treballadors vam complir, però l'empresa no ha fet els deures. Per aquest motiu el maig de 2007 vam denunciar a la Generalitat que l'empresa no estava complint el pacte.

Com va reaccionar l'empresa?

La direcció va respondre que hi havia novament problemes de "despeses", i plantejà un nou acord que suposava una reducció del 30% del salari. Com és evident, el Comitè

no va acceptar, i vam demanar el compliment de l'acord de 2004.

Va ser en aquest moment que l'empresa va iniciar el trasllat de la seva producció a altres països amb despeses en salaris més baixos (com Txèquia, Brasil i l'Índia), i va presentar un expedient de regulació d'ocupació (ERO) que significava l'acomiadament de 295 persones, concretament el passat 25 de setembre.

El Comitè no va acceptar, i des de llavors cada part ha presentat la seva proposta alternativa; l'empresa només acceptaria un acord que inclogués un mínim de 103 acomiadaments. El Comitè, en canvi, no accepta cap acomiadament forçós, sinó jubilacions amb manteniment del poder adquisitiu per als més grans, i una indemnització de 60 dies per any per als que s'apuntesin voluntàriament a l'ERO. A més, estem disposats a la congelació salarial, a un augment de la productivitat i a augmentar la flexibilitat, però no acceptarem cap acomiadament per part de l'empresa.

Quin és el vostre
calendari de mobilitzacions?

Actualment ja hem realitzat vagues, algunes de vuit hores, per poder mobilitzar-nos fora de l'empresa, i altres de tres hores, i estem preparant noves mobilitzacions. El que tenim clar és que no ens deixarem imposar res, i si s'intenta portar a terme acomiadaments massius no descartem radicalitzar les nostres accions, com la vaga indefinida o l'ocupació de la fàbrica.

A més, el dia 2 de desembre hem organitzat una manifestació amb altres empreses en lluita per pressionar la Generalitat. No pot ser que un govern que es diu d'esquerra aprovi els ERO sense ni tan sols analitzar-los. La política del Tripartit només beneficia l'economia neoliberal que imposa el capital, fet que porta més precarietat i atur als treballadors. En el mateix sentit podem veure l'actuació dels sindicats oficialistes, que amb la seva política pactista no defensen els interessos dels treballadors, sinó que simplement fan un sindicalisme de despatx per desmobilitzar la gent.

MANIFESTACIÓ DE TREBALLADORS EN LLUITA

Prop de 2.000 persones van participar el passat 2 de desembre en la manifestació al centre de Barcelona contra els tancaments d'empresa i els acomiadaments, convocada per diferents comitès d'empresa en lluita i la Xarxa contra els Tancaments i la Precarietat. Entre els organitzadors han destacat delegacions de treballadors de Frappe-Behr, Mercedes i acomiadats de SEAT.

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i
Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r. Tel. 93. 332 04 19
08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentist@infomed.es

Honky Tonk
BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

78474

PER LA
COMUNICACIÓ
POPULAR.

COMPRA
UN NÚMERO DE
LOTERIA DE
la Burxa*

Poder, desigualtat i violència

Els "Setze Dies d'Activisme contra la Violència vers les Dones" és una campanya internacional que comença el 25 de novembre (Dia Internacional contra la Violència vers les Dones) i finalitza el 10 de desembre (Dia Internacional dels Drets Humans). Enguany s'ha

escollit com a lema "La violència i el VIH". Creación Positiva és una associació amb seu a Sants que treballa en el camp del VIH/sida des d'una perspectiva de gènere. Aquest mes de novembre han celebrat el seu 5è aniversari.

MONTSERRAT PINEDA LORENZO
MEMBRE DE CREACIÓN POSITIVA

La violència vers les dones és un fenomen estructural, una manifestació producte del masclisme que impera en aquesta societat i que està sustentat per la desigualtat i l'inequitat, amb un domini d'allò masculí sobre allò femení en el camp simbòlic i una relació de poder entre els homes i les dones en el món quotidià. Aquesta desigualtat està relacionada directament amb el sistema patriarcal i amb la forma que es conformen les relacions de poder. Per tant, la violència està relacionada amb les construccions socials que ens sustenten a tots i totes.

Parlar sobre violència de gènere és parlar de qualsevol acte, actiu o negligent, que vulneri els drets de les dones per l'únic motiu de ser dones. Aquí cal establir una premissa: cap acte de violència està justificat, no hi ha mai cap motiu per exercir la violència, la violència sempre és un fracàs. El nostre fracàs. La violència estructural és aquella violència legitimada i que legitima, alhora, el sistema social i econòmic on vivim.

Aquesta desigualtat s'observa en l'accés als recursos i als serveis de salut. L'epidèmia del VIH té un vincle molt profund amb l'exercici d'aquesta violència, i el fet que les polítiques socials i sanitàries no hagin sabut incorporar la perspectiva de gènere i no hagin previst polítiques i accions específiques per prevenir el VIH en dones ha suposat un dels majors fracassos de la salut pública.

L'estigma relacionat amb el VIH en dones suposa una doble es-

tigmatització, la construcció de la qual té a veure amb el paper assignat pel sistema patriarcal a les dones. Això suposa l'augment del sofriment i l'aïllament de dones seropositives i distorsiona la percepció del risc de les dones en general respecte a la possibilitat d'infectar-se. Els estigmes són un factor promotor de violència, ja que es retroalimenten de les pors i dels prejudicis, i es converteixen en un element de control del sistema social predominant.

Això condueix a la necessitat d'avançar en l'estudi dels esmentats fenòmens per generar discursos sobre com la violència simbòlica i la quotidiana tenen impacte en la nostra sexualitat, i per tant en la prevenció del VIH. Una de les accions imprescindibles consisteix a revisar el paper que exerceixen les relacions de poder en la relacions sexuals i com aquestes determinen les conseqüències en la salut sexual reproductiva.

Quan s'ha intentat establir la relació entre violència i el VIH, la primera anàlisi subjacent s'ha encaminat a observar com la violència exercida contra les dones augmenta la vulnerabilitat d'aquestes a infectar-se amb el VIH, en no poder prendre les mesures protectores necessàries per prevenir la infecció. Tot i ser un element important, malauradament no troba traducció en polítiques socials i sanitàries eficaces i efectives, ni tampoc en la sensibilització i formació necessària dels i les professionals que treballen en la prevenció de la violència.

Es requereixen estudis i accions que visibilitzen la relació entre violència i VIH i que abordin

Pots trobar-les a: C. Sants, 2-4, 1r 1a o a creacionpositiva.net.

aquesta situació d'una forma més integral del que s'ha realitzat fins a l'actualitat (gairebé inexistent). Fan falta discursos contundents per part de professionals i l'establiment de polítiques que assenyalin que la

violència és, en la majoria dels casos, invisible i té les mateixes arrels que l'epidèmia del VIH: la desigualtat.

Les dones, en una relació abusiva amb un home, augmenten per 100 el seu risc d'infectar-se pel VIH a causa, entre d'altres, de:

- La por de les conseqüències si no mantenen relacions quan i com el seu company "ho vol" (exigeix)
- El temor i l'amenaça de violència futura, rebuig, abandonament i/o pèrdua de suport econòmic si intenten negociar sexe més segur o si es neguen a practicar-ne
- La coerció i la manipulació emocionals
- Les relacions sexuals violentes o agressives, o la violació, per part d'una parella abusiva
- L'obligació de tenir relacions amb altres persones o de participar en actes sexuals denigrants
- La inducció a la prostitució per una parella abusiva

Un altre fet paorósament invisibilitzat, producte de la violència institucional, és l'impacte del diagnòstic del VIH, que comporta en molts casos un augment de grau en el cicle de la violència. S'ha de posar en marxa estratègies per prevenir aquesta situació i, per tant, cal el reconeixement d'intervencions específiques, entre elles la formació de les i els professionals socio-sanitaris per fer front a aquest fenomen.

A més, és important i urgent obrir el debat sobre la idea de reducció de riscos i/o danys en la prevenció del VIH per via sexual, i que en aquest s'incorporin professionals que treballin en la prevenció i en el tractament de dones que han sofert violència.

LA BORDETA, MON AMOUR

Pla de barris

El nostre barri de la Bordeta està a les portes de grans canvis. I ho estarà durant uns quants anys, anys en què ens juguem el futur del barri.

Estem subjectes a cinc moviments urbanístics que ens afecten de ple: l'entrada del tren d'alta velocitat i el calaix a les vies, la construcció de la Ciutat Judicial, Can Batlló, el Pla d'actuació del Districte per aquests quatre anys i el Pla de barris (caldrà afegir la Reforma Integral anunciada pel desastre de Renfe). Ens centrarem en el Pla de barris

Encara que per sorpresa, i sense procés previ de participació, s'ha aconseguit per a la Bordeta la seva incorporació al Pla de barris de la Generalitat, que intenta millorar els més degradats del conjunt de Catalunya.

Aquest pla representarà una inversió extraordinària de 14,7 milions d'euros. Ens caldrà estar atents que aquesta inversió sigui realment extraordinària i que no vagi en detriment de l'ordinària. Les principals actuacions són l'arranjament del carrer Constitució i del carrer Moianès, de la plaça Ibèria, el carrer Rossend Arús i el carrer Almeria-Navarra, la creació d'un nou equipament per a discapacitats a la nova plaça Can Muns, l'arranjament de la Ludoteca i altres actuacions menors.

Tant la comissió de Veïns de la Bordeta com el Centre Social de Sants formaran part de la comissió de seguiment d'aquest pla, i agafem dos compromisos amb vosaltres. El primer és convocar assemblees veïnals per informar del seu desenvolupament i el segon és convidar els veïns més propers a cada actuació a organitzar-se per participar en els canvis dels seus carrers.

El Pla de barris té algun altre punt fosc, com és el de ser de "la Bordeta" i, en realitat, deixar-ne de banda els carrers més moderns i en cavi incorporar algunes zones de Sants. Si bé el procés participatiu no ha existit, sí que és cert que la majoria de les accions han estat reivindicades en un moment o altre, i cal pensar també que estar inclòs al Pla de barris degradats és, malgrat tot, un desagradable honor.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

ACTIVITATS DE LES ASSOCIACIONS DEL BARRI AMB MOTIU DEL 25-N

22 de novembre

El Bar La Sal, nascut el 1976 i situat al Barri Xino de Barcelona, va ser el primer bar feminista de l'Estat. Un grup de joves realitzadores han recordat l'experiència en el documental *...i moltes altres dones*, que es va projectar a Can Vies el 22 de novembre amb motiu del Dia Internacional contra les Violències vers les Dones. Creación Positiva, L'Esclètxa i les dones de l'Assemblea de Barri de Sants van ser-ne les convocants.

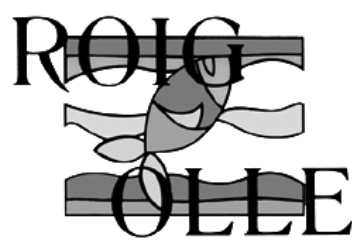
26 de novembre

L'Esclètxa, entitat que fa atenció i prevenció de les violències de gènere, va participar en el col·loqui "Violència vers les dones i atenció primària: intercanvi de bones experiències", organitzat pel Grup Maltractament a la Dona i Atenció Primària de Salut de la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària. A la taula rodona es va explicar el protocol del personal d'atenció a l'usuari del CAP Eixample per atendre dones que pateixen maltracta-

ments, l'experiència de l'atenció grupal a dones i criatures del Serveis Socials de Nou Barris i els set anys de L'Esclètxa.

30 de novembre

Maulets i l'Assemblea de Joves de Sants convocaren una xerrada al CSA Can Vies sota el títol "Reacciona davant la violència de gènere". A la xerrada participaren membres de la Guerrilla Travolaka i de Joves per l'Alliberament Gai (JAG).

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

FES-TE SÒCIA
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

- DISTRIBUCIO PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/ Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93.485.5596 Fax: 93.485.5609
monverd@retemail.es

Fem una gran pinya?

C/ Vallespir 28 www.borinots.org

XIX Marató de Cinema Fantàstic i de Terror de Sants

YOLANDA ■ SANTS

Del 12 al 17 de novembre se celebra a les Cotxeres de Sants la XIX Marató de Cinema Fantàstic i de Terror de Sants amb un notable èxit de convocatòria. De dilluns a divendres hi hagué entre 250 i 300 persones, i dissabte ("la nit més llarga") es va aconseguir el ple absolut amb més de 700 persones a la sala. Un públic qualificat carinyosament per l'organització com a *gamberro*. I és que, tal com s'advertia al programa de mà, "si vols veure les pel·lícules tranquil, llogales al vídeoclub, la Marató és una festa on s'admeten els comentaris en veu alta".

El Club de Rol Silmaril, Randon Rol, Ona de Sants, Sants3 Ràdio i LA BURXA van ser les entitats (entre d'altres convidades) que van acceptar la invitació per fer de jurat el dijous 8 de novembre i que van atorgar els premis de la 9a edició de Curts en les quatre modalitats existents: d'animació, idea original, premi Pere García Plensa i Premi Chicha Cutre. La decisió no va ser fàcil, malgrat que s'havia fet prèviament una preselecció dels fina-

listes, però els guanyadors van ser els següents:

Millor curt d'animació

Hambre

Dir. Javier García Castellanos
Tres Cantos, Madrid

Millor curt idea original

Mosca

Dir. Juan Manuel Arata
Madrid, 2006

Millor curt. Premi Pere García Plensa

Kasting

Dir. Alyosha Saari
Londres, 2006

Premi Chicha cutre

Stuffed guts

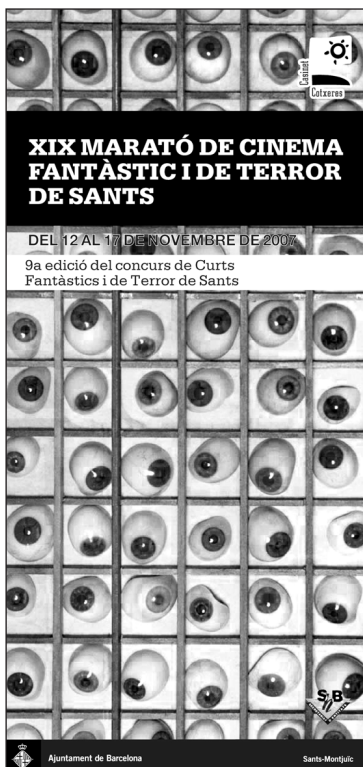
Dir. Isaac Berrokal
Madrid, 2007

I el darrer premi, però no per això menys important, va ser:

Premi del públic

Campamento sangriento 2

Dir. James J. Wilson
Illes Balears, 2006

Com cada any, la Marató de Cinema és feia pública a través d'un esgarrafós cartell.

Des d'aquí desitgem que la Marató segueixi gaudint d'un èxit que ben segur que té molt a veure amb la il·lusió i energia del seu màxim responsable, en Toni Ayza.

Els Borinots, a prop del 3 de 9 a Vilafranca

KARLES ■ SANTS

Tots Sants: el dia 1 de novembre podia ser el dia. La Colla Castellera de Sants volia convertir-se en colla de 9. Els assajos previs, amb una pinya suficientment nombrosa, ben formada i sense tremolors excessius, donaven corda a l'esperança.

La plaça escollida, la de Vilafranca, era immillorable. Tots i totes sentíem que era possible; després d'un temps consolidant els castells de 8, el següent pas el teníem clar. Començava la diada i es respirava un ambient d'impaciència per saber si es realitzaria la fita. Finalment el resultat de la diada

no va ser com molts esperàvem, ja que, tot i tenir el castell ben format i a punt de carregar, la canalla no va poder coronar el castell. Tanmateix, vam repetir un no menyspreable 4 de 8 amb folre descarregat i el 3 de 8 (quart i novè de la temporada respectivament).

Aquesta diada quedarà en la memòria de tots i totes com la prova d'un 3 de 9 amb folre que ja es veu proper. Segons un membre de la colla "els assajos continuaran sent la base dels èxits futurs i, com sempre, necessitem la participació de tots aquells que vulgueu ajudar-nos a arribar més amunt".

Moment inicial de l'intent del 3 de 9 amb folre.

NATALIA RAMOS

Reviscolant la cultura popular

ROGER SÁNCHEZ AMAT ■ SANTS

A la darrera assemblea de sòcies i socis del Casal Independentista de Sants, el març passat, es va acordar tirar endavant una comissió per potenciar la cultura popular d'arrel tradicional al barri. De les paraules, als fets. A principis de novembre es va convocar una primera reunió oberta, i ja s'ha començat a fer feina de recerca a l'Arxiu Històric. La idea parteix d'una reflexió col·lectiva: com impulsar la cultura popular al barri? Doncs, en primer lloc, realitzant una tasca de recerca i investigació que furgui en la histò-

ria de Sants per tal de conèixer les expressions culturals i les tradicions existents en altres temps. Segons afirmen els membres de la comissió, encara avui no hi ha cap treball publicat que doni una visió completa en relació a aquest aspecte. Amb vista a recollir dades, imatges i testimonis escrits, el grup s'ha proposat visitar diversos arxius del barri (com l'esmentat Arxiu Històric i el de l'Orfeó), entrevistar-se amb entitats culturals (esbarts i corals, per exemple) i parlar amb persones que puguin aportar informació. Una segona fita serà publicar tots els fruits d'aquesta feina i

difondre així una part de la nostra història força desconeguda. En un primer moment, ja han sorgit aportacions espontànies de dues persones del barri, bàsicament fotografies de meitat del segle passat on apareix alguna mena d'expressió cultural.

En paral·lel, la comissió del casal es planteja una altra tasca: difondre i recuperar la cultura popular pròpia del país. És a dir, fer una repassada als balls, les músiques, les festes i els costums d'arreu dels Països Catalans i ajudar a reviscolar-los a Sants. En aquest sentit, la celebració enguany d'un Caga Tió organitzat pel Casal n'és un exemple.

Per seguir mes a mes les indagacions del grup, aneu consultant LA BURXA. Aquestes pàgines serviran per fer públiques les troballes de la comissió.

un altra cultura del consum

COL·LECTIU GERMINAL

El projecte social de la Cooperativa Germinal

La Cooperativa Germinal és un projecte de transformació social, tant de portes enfora com de portes endins, tant en les relacions de la cooperativa vers l'exterior com en la relació entre els mateixos integrants.

Portes enfora, Germinal recolza, amb les seves opcions de compra, aquelles iniciatives (o "empreses") que contribueixen a crear un teixit econòmic i social igualitari, participatiu, solidari. Per exemple, Germinal compra preferentment els productes a cooperatives, perquè són "empreses" de propietat col·lectiva on les decisions no es prenen de forma jeràrquica sinó horitzontal, i on els beneficis es divideixen equitativament. Casos il·lustratius són la Cooperativa Agrícola d'Ulldemolins, a qui comprem l'oli d'oliva ecològic, i la cooperativa zapatista Mut Vitz de Mèxic, a qui

comprem el café.

A més de les cooperatives, a Germinal també recolzem amb les nostres compres altres col·lectius que incorporin algun projecte social, com per exemple RFSU, una organització sueca sense ànim de lucre dedicada a l'educació sexual i a la prevenció de malalties de transmissió sexual, que es capitalitza a través de la venda de preservatius. Altres apostes de Germinal són les petites explotacions familiars, produccions artesanals o iniciatives personals, la principal motivació de les quals no sigui l'afany de lucre, i que fomenten la redistribució econòmica i contrapesen l'acumulació de capitals i de poder de les grans empreses. Fent referència a conserves Cal Valls, galetes de Can Panxeta i ametlles i llegums de Cal Romà, esmentaríem un

exemple representatiu de cada cas.

Portes endins, entre les persones del col·lectiu, Germinal vol ser un espai de trobada i interacció entre persones de la més diversa naturalesa, que es fixen l'objectiu comú de relacionar-se en règim d'igualtat, de llibertat, de respecte i de solidaritat. Un indret on els interessos individuals no es contraposen als col·lectius, sinó que es complementen i es troben en la voluntat d'ajuda mútua. Una relació amb els altres que ens fa més lliures, perquè col·laborant ampliem un horitzons que individualment no podríem plantejar-nos. Un node d'intercanvi d'informacions, experiències i aprenentatges que vincula el dia setmanal de compra amb el creixement personal. Un espai on s'escull col·lectivament i per consens el propi destí.

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Mieres, el paradís de l'intercanvi

Com cada segon diumenge de novembre, el passat dia 11, Mieres va celebrar la seva 22a Fira de l'Intercanvi, que va aplegar més d'un miler de persones. Totalment consolidada i mirall de la resta de fires d'aquestes característiques que se celebren al país, ha aconseguit demostrar que viure només amb el troc és possible.

LA FULLA* - MIERES

Fa molts i molts anys, cap al 1900, al poble de Mieres, situat a la part baixa de la Garrotxa i on hi havia més gent que no pas ara, durant el dia de Santa Cecília, el 22 de novembre, es feia una fira de bestiar. Va arribar a ser una fira de molta anomenada i hi venia gent d'arreu, s'hi feien alguns tractes i intercanvis. Amb el pas dels anys, a causa de la reducció de l'ús de bestiar i també de la reducció de la gent de pagès, va arribar la seva desaparició.

Mieres es va quedar sense l'esdeveniment més important del poble, fins que un grup de joves, ara fa 22 anys, amb la intenció de recuperar tradicions i festes populars, va tenir la brillant idea d'iniciar la Fira de l'Intercanvi tal com la coneixem ara.

Les coses deixen de tenir valor material

Durant tot el dia va arribant la gent i agafa lloc per a la seva paradeta; els matiners es poden situar millor, i la van muntant amb tot de coses que ja no li fan servei (CD, roba, llibres, làmpades...), i també serveis (massatges, música...). I quan ja està tot muntat, es tracta d'anar a voltar-la, a veure si es troba alguna cosa que agradi i/o sigui útil per després fer l'intercanvi, a veure si hi ha alguna cosa de la parada pròpia que interessi i, si no, a fer algun tripijoc per aconseguir el que es vol d'una altra parada.

Un dels encants d'aquesta fira és que durant almenys aquest dia les coses deixen de tenir un valor material. Fins i tot hem vist canviar un moble d'aquells amb portetes de

A Mieres se celebra la fira d'intercanvi més antiga i més gran de Catalunya.

LA FULLA

vidre per caps de CD buides, que és el que a l'Albert li feia falta en aquell moment.

Els preparatius

Actualment ho organitzen un grup de joves i no tan joves del poble, encara hi ha algun dels promotors. A finals d'estiu ens comencem a trobar, i si no hi ha res de nou ens trobem cada 15 dies. Ens repartim les feines i a cada reunió fem un repàs dels deures, ens posem els dels propers dies i de mica en mica ho anem lligant tot. Per començar els tríptics i els cartells, més endavant l'equip de música, el tècnic de so, també el menjar i el bar, i anar fent fins que arriba el cap de setmana de la fira i ja només falta que el temps ens acompanyi, com aquest any, que encara que sigui molt i molt necessari que ploqui (si continua així no sé pas com ens ho fa-

rem), ens va anar molt bé que no plugués en tota la setmana.

Dissabte, de bon matí, ja ens trobem, i amb una bona colla d'ajudants ho comencem a muntar tot: el bar, l'escenari, els aparcaments i les indicacions pel poble, etc. I quan ja està, o gairebé, ens posem a menjar una paella boníssima, fem els *ul-timatums* i fins demà.

La fira i la sopa de pedres

Diumenge a les set del matí, quan encara és fosc, ja comença a arribar gent i ens posem en marxa. Intentar controlar el trànsit, escalfar l'aigua per a la sopa de pedres (se'n fan 500 litres amb el que porta la gent: pasta, verdures, pollastre...), també en preparam una de més petita vegetariana, comencem a fer les botifarres per als que vulguin iniciar el dia amb un bon esmorzar i també s'inicia la música i al seu ritme es

van fent els intercanvis.

A la nit, quan marxa la multitud, arriba l'hora d'anar recollint les restes d'alguns (fa dos anys fins i tot ens van deixar un llamp de gos!). I deixar el poble una mica recollit, i així dilluns només fa falta desmuntar-ho i tornar les coses al seu lloc, inclosa l'olla que hem de ser uns quants per rentar-la. Queden per rentar els plats, els gots i els bols, fer la reunió postfira, a la primavera, un dinar-trobada i... fins que s'acaba l'estiu.

I una cosa que ens dóna molta alegria és saber que es van preparant fires d'intercanvi arreu i que, encara que costi, força tiren endavant.

Podeu trobar més informació a: <http://www.nautes.org/firaintercanvimieres/>

* Associació que organitza La Fira de l'Intercanvi de Mieres

LA QUE ENS FA ARRIBAR TARD...

S'ha atrevit a assegurar que la xarxa ferroviària de l'Estat espanyol és l'enveja del món sencer...

Creumar una foto del rei costa 2.730 euros

L'Audiència Nacional va condemnar, el passat 20 de novembre, Jaume Roure i Enric Estem a pagar una multa de 2.730 € cadascun per "injúries greus" a la corona, una condemna que equival als 15 mesos de presó demanats pel fiscal.

En començar la vista, el jutge, José María Vázquez Honrubia, va prohibir als acusats expressar-se en català, argumentant que "un ciutadà espanyol de 30 anys coneix i parla el castellà".

Malgrat que se'ls va denegar el dret a traductor, els dos joves van reconèixer haver cremat les fotografies dels Borbons en la seva llengua, una declaració que no constarà en l'acta del judici.

Aquesta vulneració de drets fonamentals ha fet que la defensa demani la nul·litat del procés, i l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia demanarà represàlies contra el magistrat.

Coincidint amb el judici han tingut lloc diverses concentracions de rebuig a la sentència, tant a Madrid com a diverses ciutats del Països Catalans, entre elles una nova crema d'imatges reials a la plaça d'Espanya. Cal recordar, a més, que encara hi ha 21 persones encausades, pendents de ser jutjades.

... I EL QUE NO HAURIA D'ARRIBAR MAI

L'exlíder del Ku Kux Klan ha estat de visita per l'Estat espanyol fent xerrades racistes.

PROJECTES LISKAMM SL

disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

EL LOKAL
associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...

horari:
matins, de dimarts a
divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a
dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

setmanari de comunicació
directa
Ja a la venda

Necessitem 1500 subscripcions!!!
subscripcio@setmanaridirecta.info
www.setmanaridirecta.info

La Burxa

des de 1998

FOTO: GEMMA PARERA

GEMMA PARERA ■ SANTS

Com heu viscut el procés de conversió?

Xantal: Vaig conèixer un noi marroquí no practicant i els dos vam decidir formar una família musulmana. Vam buscar molt, vam viatjar a través del temps i de la història i al final vam descobrir junts l'islam. Porto 11 anys aprofundint en l'islam, avançant en coneixements i en convicció. No m'imagino ara fent el pas enrere.

Penseu que ha estat més difícil aquest procés pel fet de ser dones?

X: Penso que sí que ho ha estat, però hem de tenir en compte que en qualsevol societat i situació és més complicat ser dona. L'islam situa la dona al mateix nivell que els homes; reconeix que no hi ha diferències entre gèneres. Fins i tot l'Alcorà utilitza sempre la fórmula masculina i femenina. No hi ha cap societat occidental que pugui dir que fa 1.500 anys que va igualar els homes i les dones en drets i deures. El problema és la idea que té la nostra societat de l'islam, que entén, per exemple, el mocador com a submissió a l'home.

Leticia: A mi el que més m'ha costat és el fet de posar-me mocador, però en el moment que comprens el seu significat ja no deixes de posar-te'l.

Quin és, doncs, el motiu pel qual porteu el mocador o el 'hiyab'?

X: El mocador és una decisió personal, que ha d'anar de dins cap enfora. El *hiyab* és un símbol que t'identifica com a musulmana. Es basa en la idea de la humilitat i la discreció, tant de cara als homes com de cara a les altres dones. L'islam vol ressaltar l'interior de les persones, no la seva aparença. L'home també ha de portar el *hiyab*, fet que significa que ha de vestir amb discreció.

L: Nosaltres, com a occidentals i musulma-

nes, no volem entrar en el joc del físic. Per mi el *hiyab* és feminista. No admitem que per vendre't qualsevol producte calgui utilitzar un anunci amb una dona despullada.

Com s'explica el fenomen de la poligàmia en l'islam?

X: Cal tenir en compte que el Coran no aconsella la poligàmia, tot i que és permesa amb unes condicions. L'home ha de ser capaç d'oferir el mateix, a nivell econòmic i afectiu, a les seves dones i aquestes han de donar el seu consentiment. La poligàmia té una funció social; està pensada per donar resposta a la problemàtica que han patit moltes dones en èpoques d'epidèmies i guerres en les quals hi havia més dones que homes i l'única sortida per a moltes d'elles era la prostitució.

A banda dels motius històrics i socials que justifiquen aquesta pràctica, no podem oblidar que en la nostra societat també vivim una espècie de poligàmia encoberta, com es demostra amb el gran nombre de persones que tenen amants.

Com actueu davant el rebuig a l'islam que moltes vegades es manifesta en la nostra societat?

X: No cansant-te d'entendre el desconeixement i intentant explicar i normalitzar l'islam perquè sigui vist com qualsevol altra religió a la societat. Sembla que molesti que es visualitzi l'islam. Però, per què s'ha d'amagar? És que no puc conviure amb tu si sóc musulmana? Una persona laica se sent sovint amenaçada pels símbols religiosos, pot arribar a tenir *religiofòbia*, però hem de ser capaços de conviure amb les diferents religions. La societat no ha de ser homogènia, la riquesa està en la diferència. I l'escola ha de fer aquesta funció d'ensenyar a conviure amb les diferents religions, perquè, si no, estem construint una falsa

Xantal i Leticia

Catalanes musulmanes de Sants

"Hem de ser capaços de conviure amb les diferents religions"

Xantal és musulmana des de fa 11 anys i treballa com a mediatra cultural. Leticia és artesana i fa tres anys es va convertir també a l'islam. Han viscut tota la vida al barri de Sants i formen part d'un grup de musulmanes converses de diferents orígens (catalanes, europees, llatinoamericanes...) que es reuneixen un cop a la setmana per créixer en el coneixement de l'islam, compartir experiències i donar a conèixer aquesta religió a persones no musulmanes que hi estiguin interessades.

democràcia.

L: Sembla que la societat s'hagi capgirat. Per exemple, tothom pot expressar la seva personalitat a través de la seva forma de vestir; tothom pot afirmar lliurement la seva orientació sexual, però, en canvi, no podem mostrar quina és la nostra religió.

Com eduqueu els vostres fills i filles en aquest context?

X: L'exemple és el millor per educar. Els ensenyaem el que nosaltres considerem que és el millor, i sobretot els eduquem per pensar per ells mateixos i per escollir el seu propi camí. També els ensenyaem que no passa res per ser diferent. Mentre tinguis clares les teves opcions no t'ha d'importar el que diguin els altres.

Tot i el rebuig que existeix, també és cert que cada cop hi ha més persones que es converteixen a l'islam. A què creieu que és degut?

X: L'occidentalització i la globalització ens encaminen cap a una societat cada cop més materialista i menys espiritual. Però és innat omplir aquest buit de valors i de respostes sobre la vida. La vida moderna no ha solucionat on anem i d'on venim.

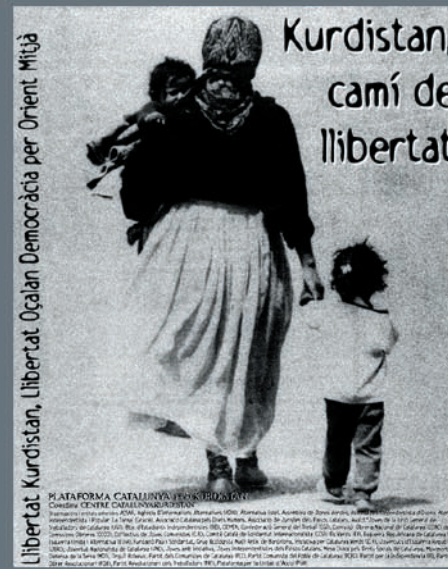
L: Ens agrada entendre l'islam com una forma de vida. Els musulmans des que t'aixequen fins que te'n vas a dormir.

Com veieu la situació de les mesquites a Catalunya?

X: Aquí no tenim mesquites i els espanyols musulmans hem de reivindicar-les. Tothom té les seves esglésies i nosaltres no podem tenir-les. El primer pas per a la integració és que cadascú tingui el seu espai. Ens hem de comprometre amb el barri i hem de participar-hi, però hem de tenir també el nostre espai.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Solidaritat Internacional

ACTIVITATS

Kerrem? Grups de conversa en català

Cada dimecres
De 19 a 21 h, al Centre Social de Sants

Sopador

Cada dimecres
21 h, a Can Vies

Fira d'Artesans del Barri de Sants

Del 6 al 24 de desembre
Al carrer Joan Güell amb plaça de Sants

Concentració i ofrena floral a Pedro Álvarez

Dissabte 15 de desembre
11.30 h: ofrena floral, a la Torrassa, l'Hospitalet
17.30 h: concentració, plaça Universitat

Passi de vídeos transsexuals

Divendres 14 de desembre
20h, a la Capella de Can Vies

Torrònada

Dimarts 18 de desembre
19.30 h, al Centre Social

Caga Tió popular

Dissabte 23 de desembre
12 h, Espanya Industrial, organitzat pel Casal Independentista de Sants

Karaoke

Dimarts 25 de desembre
23 h, Can Vies

Campanades a Sant Medir

Dilluns 31 de desembre
24.00 h, a la placeta de Sant Medir

[Can Vies Jocs Florals, 42] [Centre Social de Sants Olzinelles, 30] [Casal Independentista Premià, 31] [Espai Obert Violant d'Hongria, 71] [La Ciutat Invisible Riego, 35]

[Terra d'escudella Premià, 20] [Teteria Malea Riego, 16] [Pim Pam Films Valladolid, 25] [Castellars de Sants Vallespir, 28 www.borinots.org] [Diables de Sants www.diablesdesants.org]

[Ateneu Llibertari Maria Victòria, 10] [Entropiactiva Socors, 7] [Sala Bahia Olzinelles, 27] [Germinal Rossend Arús, 47] [Creación Positiva Sants, 2, 1r 1a]